

***Rav Hamnunoh* – מתקין לה רב המנונא אלא מעתה בעל והפריש קרבן כולי –
challenged it; but now if he had relations and set aside a *Korbon*, etc.**

OVERVIEW

stated that according to the מ"ד that the rule will be בעל ואשם ודאי לא בעי ידיעה בתחלה that if he was בעל only (even if he was בעל חמש בעילות בשפחה חרופה he will be חייב one אשם only asked that according to this, the ruling should also be that if he was בעל and set aside a קרבן, and said wait (and do not offer this קרבן) until I will be בועל again, that the set aside קרבן will be מכפר for the upcoming ביאה! Our תוספות clarifies the question of רב המנונא.

תוספות asks:

**תימה מאי פריך רב המנונא דאי קסבר דהפרשה מחלקת בין ביאה לביאה כשבעל במזיד² -
It is astounding! What is רב המנונא's challenge; for if he maintains that the
- בעל במזיד if he was 'setting aside' (הפרשה) of a קרבן separates between each ביאה
בשוגג נמי יש לחלק והיכי מדמה ליה לידיעה שאין מחלקת במזיד³ -
So by a שוגג the הפרשה will also separate, but how can he compare it to ידיעות
which do not separate by a מזיד -
ואי קסבר דאין הפרשה מחלקת במזיד הכי נמי דלא מחלקת בשוגג⁴ -
And if he maintains that הפרשה is not במזיד מחלקת, so indeed it will also not be
שוגג by מחלקת.**

To summarize; רב המנונא maintains that (ביאה between each הפרשות בינתיים) are certainly מחלקות (if the ביאות were בשוגג), therefore he argues that ידיעות שבינתיים should also be מחלקות. The case of ידיעות שבינתיים can only be if he was בשוגג; however by מזיד since he is aware of what he is doing there is no concept of ידיעות שבינתיים מחלקות. תוספות asks what is the position of רב המנונא by

¹ רב המנונא is (seemingly) arguing (rhetorically) that if ידיעות (בינתיים) are not מחלקות (by שוגג) so (בינתיים) הפרשות should also not be מחלקות ([even] by a שוגג). [The phrase עד שאבעול עוד is to be understood to mean until the next time that I will be בשוגג (see מהר"ם).] It is apparent that רב המנונא maintains that (בינתיים) הפרשות are מחלקות (by a future שוגג), and therefore he maintains that ידיעות שבינתיים by שוגג should also be מחלקות and he should be חייב חמש אשמות.

² This means that if he was בעל and קרבן הפריש, and before they were מקריב the קרבן he was בועל again, he is חייב במזיד. One brings an אשם שפחה חרופה even if he was במזיד. אשם. A second.

³ There is a אשם שפחה חרופה even if he was במזיד. If he was במזיד חרופה בשפחה חרופה he is חייב only one אשם. There is no concept of ידיעות מחלקות in this case, since they were all done במזיד. Therefore, argues תוספות, we cannot compare ידיעות to הפרשות. By ידיעות if we assume that הפרשות are מחלקות even by מזיד, so therefore it is understood that they are (certainly) מחלקת by שוגג, however regarding ידיעות since they are not במזיד, we need not assume that they are מחלקת by שוגג.

⁴ תוספות is asking why רב המנונא is so sure that הפרשות are מחלקות by שוגג (see footnote # 1); perhaps just as they are not מחלקות by מזיד (according to this option), they are also not מחלקות by שוגג.

if he was במזיד. If he maintains that even במזיד the הפרשות are מחלקות, what is his question; it is obvious that ידיעות and הפרשות have different rulings, for by ידיעות there is no מזיד by ידיעות מחלקות (and therefore also not by שוגג), but by הפרשות since they are by מזיד מחלקות so therefore they are also certainly⁵ by שוגג. If on the other hand המנונא maintains that the הפרשות are not by מזיד מחלקות, how is he so sure that they are by שוגג; perhaps in all cases of ש"ח, whether the הפרשות or ידיעות, whether בינתיים or לאחר המעשה, they are never מחלקות.

answers: תוספות

ונראה לרבינו יצחק דהכי פריך -

- עולא רב המנונא is asking that this is the view of ר"י

כיון דלא מחלקת⁶ בין ידיעות שבין מעשים⁷ לידיעות שלאחר מעשים⁸ -

Since you (עולא) are not distinguishing between the ידיעות that take place between the acts of בעילה, and the ידיעות which take place after all the acts of - אשם חייב only one he is maintain that in both cases; ביאה

אלא מעתה הפרשות נמי דאין מחלקות לריש לקיש לאחר כל המעשים -

So therefore it should turn out now regarding הפרשות as well, that since הפרשות are not מחלקות according to ר"ל that is true -

אם תמצא לומר דבהפרשות פליגי⁹ -

If we assume that ר"י ור"ל argue regarding הפרשות, so ר"ל maintains (according to this that the הפרשות are not מחלקות לאחר המעשה) (את"ל) -

inserts (parenthetically) - תוספות

ואפילו לרבי יוחנן איכא למימר דהכא מודה דאין הפרשות מחלקות -

And we can say that in this case of ר"י even ש"ח (who maintains מחלקות) will admit that הפרשות are not מחלקות, different from what he maintains by חטאת -

דדוקא גבי חטאת קאמר דמחלקות -

- הפרשות מחלקות that ר"י maintains that חטאת

⁵ The concept of מחלקות applies itself more readily to שוגג, since there is a new awareness, and therefore a new sin which requires a new כפרה, as opposed to מזיד where nothing 'new' is happening.

⁶ A marginal note prefers it to read חלקת (instead of מחלקות).

⁷ means he was בועל the ש"ח and afterwards he became aware of the איסור, and then he forgot again and was בועל the ש"ח again. In this kind of a בינתיים ידיעה all agree by other איסורים that it is מחלקת and he is חייב many חטאות. However here by ש"ח according to עולא he is חייב only one אשם.

⁸ means that he was בועל the ש"ח five times and afterwards he became aware of each ביאה separately; in this case עולא certainly maintains that he is חייב only one. By other איסורים there may be a מחלוקת how many חטאות he is חייב. See the גמרא on עאב.

⁹ The גמרא cited a מחלוקת between ר"י ור"ל whether the ידיעות שלאחר המעשים are מחלקות or not. According to one view they are arguing by לאחר המעשה, where he ate two חלב בהעלם אחד, and then became aware of the first זית and he was מפריש a חטאת [but was not מקריב it yet] and before he was מקריב the חטאת, he became aware of the second זית חלב. According to ר"י the הפרשה is מחלקת, and he will need to bring a second קרבן for the second זית, while ר"ל maintains that even (לאחר המעשה) the הפרשות are not מחלקות.

משום דאיכא נמי בהדי הפרשות ידיעות חשובות שגורמות כפרה¹⁰ -

Since that together with the הפרשות there are ידיעות which are significant, since they cause the כפרה (so the הפרשות together cause that they are מחלקות) -

אבל הכא דליכא אלא הפרשה לחודא¹¹ אפילו רבי יוחנן מודה דלא מחלקת אחר כל המעשים -
However here by ש"ח where there is only הפרשה by itself there is no ידיעה and certainly no ידיעה חשובה since ש"ח is like שוגג, even ר"י will admit that the מחלקת will not be הפרשה אחר כל המעשים. We have surmised that ר"ל and perhaps even ר"י will maintain that הפרשה לאחרי המעשים will not be מחלקת by ש"ח, so since according to עולא there is no difference between ידיעות שבינתיים and ידיעות שלאחרי המעשים, in all cases he rules that the ידיעות are not מחלקות and he brings only one אשם, so רב המנונא asks just as by ידיעות there is no difference between בין המעשים and לאחר המעשים -

הכי נמי דלא מחלקת בין ביאה לביאה -

So here too the הפרשות should not be מחלקות even between the ביאות since they are not מחלקות after the ביאות (as just mentioned above) and according to עולא there is no difference between בין המעשים and לאחר המעשים -

והא ודאי סברא היא דמחלקת ואין מתכפר בקרבן שכבר הפריש עבירה שאחר הפרשה -

But logic certainly demands that מחלקת should be בין ביאה לביאה and he cannot be מתכפר with a קרבן which he was already מפריש, for an עבירה which he did after the הפרשה! The same should be by ידיעות that there should be a difference between ידיעות שבינתיים (which should be מחלק) and ידיעות שלאחרי המעשה (which are not מחלק). This was the question of רב המנונא.¹²

continues with עולא's answer:

אמר ליה מעשה דלאחר הפרשה לא קאמינא -

- 'הפרשה I am not discussing an act of after the הפרשה'; רב המנונא answered עולא

פירוש איני משוה בין מעשה למעשה לאחר כל המעשים:

Meaning; I do not compare a הפרשה which took place למעשה (where it is מחלקת) to a הפרשה which took place לאחר כל המעשים (where we can say that it is not מחלקת). However by ידיעות I (עולא) do compare מעשה למעשה שבין ידיעות שבינתיים to ידיעות לאחר כל המעשים. Therefore argues רב המנונא since we know that ר"ל (and perhaps also ר"י) maintain that הפרשות לאחר המעשה are not מחלקות, so therefore according to עולא they should not be מחלקות even in both instances it is not מחלקת.

SUMMARY

¹⁰ One cannot be נתכפר with a חטאת unless he is first aware that he sinned.

¹¹ We are now maintaining that ידיעה בתחלה לא בעי ידיעה בתחלה, so there is no significance to ידיעה.

¹² Tosfos seems to be saying that it is irrelevant what רב המנונא maintains regarding הפרשות by מזיד, for his question is based on this that עולא failed to distinguish by שוגג between בינתיים and ידיעות. In both cases עולא maintains that these ידיעות are not מחלקות. Therefore argues רב המנונא since we know that ר"ל (and perhaps also ר"י) maintain that הפרשות לאחר המעשה are not מחלקות, so therefore according to עולא they should not be מחלקות even by הפרשות בינתיים, which seems preposterous!

בין מעשה למעשה maintains that if by ידיעות there is no difference between הפרשות, while עולא maintains there is a difference between ידיעות (where they are never מחלקות) and הפרשות which are מחלקות if it is מעשה למעשה.

THINKING IT OVER

1. How are we to understand the differing views of רב המנונא (who compares ידיעות to הפרשות [regarding the connection between בינתיים and כל המעשים]), and עולא who distinguishes between הפרשות and ידיעות (that by ידיעות there is no difference between מעשה למעשה and כל המעשים, but by הפרשות there is a difference and are certainly מחלק בינתיים)?
2. According to תוספות answer, what does רב המנונא maintain by בינתיים if it was a בעילה במזיד?